

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica infra octaua[m] natiuitatis d[omi]ni. Text[us] euangelij. Luce
capitulo. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dominica infra octa. Natiui.

tur. In christo autē est vnica humana natura nature diuine in vnitāte suppositi. Et ideo est inuenire ibi plenā et pfectā vnitatem ad deum: qz talis fuit illa vnio vt omnes actus tam diuine q̄ humane nature essent actus eiusdē suppositi seu psonae. Fuit ergo plenus gratia chris fm humana nitate: inquantū hoc singulare donum ex mera grā nullis pcedentib; meritis accepit vt esset illa natura in persona filij dei. Fuit etiā plenus veritate: qz humana natura in christo puenit ad ipsam veritatem diuinā ratione vnitatis psonalis: ita vt veraciter dicatur q̄ ille homo demonstrato christo est veritas p̄ma. Vñ dicit Col. ij. q̄ in ipso sunt omnes thesauri sapiētiae et scientie dei absconditi. Hec miruz: qz vt ibi post pauca subdit: In ipso habitat plenitudo diuinitatis corporaliter. Et sicut q̄ ad scdm fuit plenus grā in q̄ntū eius ania fuit plena gratia: q̄a omnia dona sp̄s sancti etiam accepit absq; mensura: Joan. ij. Non enim ad mensuraz dat deus sp̄m. Et sicut dicit Aug. sicut in singlis membris corporis est vnus sensus cōis. i. tactus. in capite s̄o sunt omnes. ita omnes gratie sunt supabūdanter in capite christo: in alijs s̄o sanctis est vnum cōmune donū gratuitū: id est charitas. in diuersis s̄o sunt diuersa specialia: quia diuisiones gratiarū sunt j. ad Cor. xij. Et plenus veritate: qz eius anima p̄ciosā aliquo modo cognouit omnem veritatem et scientiā. Vñ dicit ei Petrus: Domine tu omnia scis: Joan. vlti. Quantū etiā ad tertium in q̄ntū est caput ecclesie dicit plenus grā: in q̄ntū fecit gratiam iustificādo. qd lex non poterat: vt patet Rom. viij. Fecit etiā veritatem in q̄ntū figurarū legis et patrū pmissiōes adimpleuit. Item dicitur plenus grā: qz ip̄m in nos gratiosis verbis effudit dicens Luc. xij. Omnis populus manebat. i. mane venire studebat etc. Et veritate: qz nō docebat in figuris et enigmatibus sed in veritate aperte. Hec ex illo.

Dñica infra octauā natiuitatis domini. Textus euangelij Luce capitulo. ij.

Erant ioseph et maria mater iesu mirantes sup his que dicebant de illo. Et bñdixit illis Symeon: et dixit ad Mariā matrē eius: Ecce positus ē hic in ruīnam et in resurrectionem multorū in israel: et in signū cui contradicetur. Et tuam ipsius animā p̄transibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitatōes. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel: de tribu Aser. Hec processerat in diebus multis. et vixerat cum viro suo annis septē et triginta sua. Et hec vidua erat vsq; ad ānos octoginta quattuor. Non discedebat de templo ieiunans et obseruatiōibus seruies nocte ac die. Et hec ipsa hora supuenies cōsistebat dominor loq̄bat de illo omnibus qui expectabant redemptionē israel. Et vt perfecerunt omnia fm legem domini: reuersi sunt in galileam in ciuitatē suam nazareth. Puer autē crescebat et confortabatur plenus sapiētia. Et gratia dei erat cū illo.

Erant Ioseph et maria mater Iesu mirantes etc. Luce. ij. In p̄senti euangelio tangunt tria puncta: que sunt P̄nunciatio: cōfirmatio: et p̄sumptio. Quantū ad p̄mū literaliter sciedū est q̄ ea que in p̄senti euangelio dicuntur sunt facta quando beata virgo post partum et circūcisionem filij in die sue purificationis iuit ad templū: et Symeon accepit eam in brachijs suis. Dicit ergo sanctus Lucas: (Erant pater eius et mater.) Sciedū est fm Bedaz q̄ Ioseph dictus est pater christi: quia ita erat cōmūnis fama non quia vere ita esset. fm Augustinū s̄o in h. de bono p̄iug. hoc idō est: qz ioseph

Dominica infra octa. Natiui.

vere fuit marit⁹ z p⁹ump⁹ Marie: vñ mul-
to melius potuit dici pater chri⁹ q⁹ si filiū
aliunde adoptasset. (Sicut⁹ sup⁹ his q⁹
dicebant de illo nō solū a symeone: vt de
san. Lucas: s; etiā ab angeloz a pastozib;
fm⁹ Orige. z a magis fm⁹ alios. Est autē
hic vna magna dubitatio: quō .s. Maria
poterat mirari de his q⁹ audiebat. nā ad
miratio est de re insolita z cognita: vt p⁹
j. Metaph. Beate autē h⁹gini ista nō erat
incognita: q⁹ erat edocta p⁹ angelū z p⁹ p⁹
phetias: q⁹ fm⁹ Orige. z Amb. z legebat
z intelligebat. Ideo p⁹sequens est q⁹ mi-
rari nō potuerit. Ad hoc rñdet p⁹mo q⁹ lz
brā virgo sciret talia: p⁹ nō potuit admi-
rari: q⁹ qd vno modo scit: alio mō ignora-
tur. sicut ch⁹s multa sciebat p⁹ inspiratio-
nē: que ignorabat p⁹ experientia. Vñ qñ illa
experiebat vere mirabat: fm⁹ q⁹sdā: vt ha-
bet⁹ Mat⁹. vij. de fide ceterionis. Alio
modo rñdet sanctus Tho. fm⁹ ea q⁹ e⁹ d⁹
cit sup⁹ Mat⁹. s. q⁹ duplex est admiratio.
Vna q⁹ est ex ignorantia: z ista non cadit in
habere sciam. Alia q⁹ est ex magnitudine
rei: vt cū aliq⁹ p⁹ imaginatōnē apphendi-
tur vt magnū: z ista uenit habēti noticiā
am rei de q⁹ mirat. Possimus etiā dicere
tertio q⁹ brā h⁹go lz sciret qdā eoz que de
ch⁹o dicebant: tñ etiā qdā ignorabat: vt
puta q⁹ esset Symeoni reuelatus et pro-
missus: z d⁹ his mirabat. Postq⁹ autē Sy-
meon (de cui⁹ verbis ist⁹ iurabant cōple-
uerat q⁹ de eo dicere voluit: cōuertit se ad
Ioseph z mariā. vñ d⁹: (Et bñdixit illis
Symeon.) S; p⁹: Quia brā virgo maior
erat Symeone: q⁹ ab eo nō debuit bñdici
Ad hoc rñdet p⁹mo q⁹ Symeon fuit mi-
nor: brā Maria q⁹trū ad meritū: s; nō q⁹n-
tum ad effectū: q⁹ erat sacerdos fm⁹ aliq⁹s
Vel dico scdo q⁹ bñdicere fm⁹ san. Tho.
sup⁹ epla ad Ro. xij. p⁹tingit tripliciter. s. enū-
ciatiue laudādo z magnificādo: z impari-
ue causando bonitatē z sanctitatē in eo q⁹
benedicir: z optatiue. s. optādoz desiderā-
do bona. Bñdicere ergo impariue cōue-
nit soli deo p⁹ auctoritate: cuius bñdictio
est causa bonitatis z sanctitatis in nobis. p⁹
ministeriū autē uenit ministris dei: s; bñ-
dicere laudādo aut optando uenit cui-
bet. Vñ z sc⁹is Lu. dicit q⁹ symeon bñd-

xit deū. s. laudādo z optādo gl⁹iam et. vel
in eius gl⁹ia cōplacēdo. Si q⁹ bñdixit deū:
qd mir⁹ si isto mō bñdixit marie z ioseph.
Sed q⁹ bñdictio ista fuit cōis mariez io-
seph: eo q⁹ pater esset putatiu⁹: Ideo fm⁹
Aug. li. de bono p⁹ug. vt oñdat euāgeliz
ista q⁹ solius marie sit fili⁹ veracit⁹ dñs Je-
sus ch⁹s: subiungit: (Et dixit ad Mariā
matrē eius: Ecce posit⁹ est hic in ruināz i
resurrectionē multoz in ist⁹.) Ista autem
multip⁹l⁹ exponunt. Primo vt recitat⁹ Dul-
ge. vt dicat saluator in ruinā infideliz: z in
resurrectionē credētiū ap⁹oz. z alioz esse
a deo posit⁹: qd fm⁹ B⁹ec. intelligendū est
q⁹trū ad sp⁹ale destructionē z dispersionē iuz
deoz: z etiā q⁹trū ad sp⁹ale salutē: a q⁹ ceci-
derunt p⁹ infidelitatē. Sed p⁹tra istū mo-
dū exponēdi arguit sic. Nā si saluator po-
situs est in sp⁹ale ruināz: esset causa pcti:
qd est falsū. Ad hoc rñdet Greg. nise.
dicēs: Diuinū p⁹positū est salus z deifica-
tio singuloz: casus autē subleuatio p⁹stis
in pluriū intentiōe credētiū z nō creden-
tiū Hec ille. Et itē dicit⁹ q⁹ aliq⁹ ex bo-
nis opib; ch⁹i sumpserūt occasiōnē ruine:
cū tñ ch⁹s intēderet eos et altare q⁹trū i
se erat. vñ Ch⁹ys. dicit q⁹ saluator erat s⁹
cut lux q⁹ dlectat oculos sanos: z infirmos
p⁹curbat. Nō ergo fuit causa ruine/ sed oc-
casio: non data/ sed assumpta. Itē arguit
sic: Si ch⁹s e⁹ posit⁹ in ruinā multoz: se-
quit⁹ q⁹ aliq⁹ boni cecidissent i aduētū ch⁹i:
q⁹ ruere nō poterāt nisi q⁹ stabāt: qd est fal-
sum: p⁹tra Greg. nise. Ad h⁹ dicit B⁹ec⁹
q⁹ dicunt aliq⁹ tunc cecidisse: non q⁹ de bo-
nis sunt facti mali: sed q⁹ de malis facti s⁹
peiores: z p⁹sequenter merebant maiorē pe-
nā: puta dānationē eternā z sp⁹ale ruinā ci-
uitat⁹ hier⁹san. Alio mō exponit fm⁹ eūdē
Orige. vt aliq⁹s dicat ruere qñ in eo pcti-
carum occidit z destruit: resurgere p⁹ qñ
post pctā virtuose p⁹uersat. Ch⁹ys. Resur-
rectio qdē est p⁹uersatio noua. Cū em⁹ la-
sciuis cast⁹ efficit: auar⁹ misericors: atrox
māsuēt⁹: resurrectio celebrat. Dixit qdē
pctm: resurgit p⁹ iusticia. Hec ille. Sed
(Et in signū cui p⁹tradit⁹ (nō qdē q⁹trū
ad e⁹ volūtate bñplacit⁹: iuxta ill⁹ Job. xj
Si subuerterit oia: q⁹ p⁹dicet ei: sed q⁹trū
ad volūtate signi: q⁹ est p⁹ceptū vel p⁹litiz

Dominica infra octa. Natiui.

z quantū ad aliqua alia. Vñ hoc tripliciter exponit fm glosas. Nam signū tripliciter sumit. Primo p re aliqd aliud significare: eo modo q̄ circuli taberne signū dicimus. Alio modo sumit signum p miraculo: eo modo q̄ dicit Act. vi. q̄ Stephanus faciebat pdigiaz signa magna in poplo. Tertio modo sumitur p eo quod signat: id ē distinguit z discernit aliqd ab alijs: ad qd aspiciendū est: sicut vexilla que discernunt milites: z charta que distinguit loqz ad que sagitta est iacienda: Glosa: ergo sumēdo signū pmo modo: dicit chm esse postū in signū rōne euangelij qd significat facta chm: cui euāgelio tradidit a multis in multis: vt puta in hoc qd dicit Matth. x. Veni separe hoiem aduersus patrē. Scđo modo sumēdo positus ē in signum ratiōe miraculoz q̄ fecit z que circa eū facta sunt. Omnia em vt dicit glo. q̄ de chzo narrant sunt signa: puta q̄ nat⁹ est de virgine: q̄ resurrexit z hmo: quibz ab infidelibus tradidit. Sed tertio modo sumēdo fm glosam positus est in signū ratiōe crucis q̄ est chmianoz vexillū: ad qd respicere debet omnes chm milites erantes in p̄lio aduersus inimicū. Huic signo tradidit: q̄ cū sit mundi salus z redēptio: ab alijs quibz dicit esse aliqd ridiculosum z latro num supliciu. Possumus autē z aliter exponere. Nam signū aliqñ est aliqd ad qd aspiciunt hoies: vt signū ad sagittandū: z sic chm rōne miraculoz z doctrine z conuersatiōis sue dicit⁹ est metaphy: ice signū q̄ in se puerrebat oculos oim. Huic signo tradidit: ut in deū ad miracula dicentes Mar. ij. (in beelzebub). i. p̄ frutē marimī demonis (eijcit demonia) z quo ad doctrinā z puerfationē dicētes q̄ erat seductor turbaz: vt p̄z Joā. viij. z q̄ erat malefactor: vt p̄z eiusdē. xviij. Vñ reproba uerūt eum z cruci affixerūt: ideo subdit (z tuā sp̄ aiā p̄transibit gladius) Cōstruitur autē ista sentētia dupliciter: vt dicit August. histo. Primo sic: O Maria gladius ip̄us. i. chm: aiā tuā p̄transibit. Scđo sic O Maria gladius p̄transibit aiā ip̄us chm q̄ tua est p̄pter imensitatē tui amoris ad illū: z e contra. Exponit autē ista p̄phā Symeonis triplr. Primo fm Orige. per

gladiū intelligēdo dolorē quē ex passiōe chm suscepit: q̄ p̄transiuit aiāz eo mo q̄ materialis gladius p̄transit corp⁹. qz. s. ille dolor fuit int̄m. Vñ ait Orige. Opret intelligi gladiū dñice passiōis aiāz Marie p̄transiuisse: q̄ est chm vt p̄ore dei filij: sp̄ote p̄ria mori: mortēq̄ ip̄am nō dubitaret sua morte deuictur: ex sua tñ carne p̄genitū nō sine doloris affectu potuit videre crucifigi. Hec ille. Scđo exponit fm Amb. p̄ gladiū sumēdo verbū dei. vñ ait: Prudētiā Marie nō ignarā mysterij celestis: Symeon ostēdit. Vñ est h̄m verbū dei z validū z acutū omni gladio āncipiti: p̄tingens vsq̄ ad diuisionē anime z sp̄us Hec ille. Et irēdit q̄ chm ex efficacia sui fmonis: diuideret inter sp̄m z aniam. i. inter rōem z carnē vel sensuz: ne rō sensuauitatis p̄sentiret. Tertio exponit fm Aug. p̄ gladiū sumēdo dubitatioz q̄ ex stupore p̄surgit: z dolore instigit. vñ ait: Vel p̄ h̄ intelligit q̄ Maria in morte dñi stupore q̄dā dubitauit: vidēs filiū dei sic humiliatū vt vsq̄ ad mortē descēderet. Et sicut gladi⁹ p̄transit iuxta hoiem: timorē facit: nec tñ p̄cutit: ita z dubitatio mesticiā fecit nō tñ occidit: qz nō sedit in anio: sed p̄transiuit q̄si p̄ vmbriā. Hec ille. Et irēdit vt dicit Tho. ij. p. q. ij. xij. ar. Quarto q̄ dubitatio illa nō fuit infidelitatis: s̄ stuporis: dū cōpararet mirifica z excelsa q̄ de chzo nouerat: viliū contemptibili q̄ patiebat. Vñ p̄ be. Maria sit occisa corpali gladio: videt icertū. Vñ dicit Iñd. li. de vita z obitu scđoz. Incertū q̄dē est vñ Symeō p̄ materiali gladio dixerit: an p̄ verbo dei valido z acutiore oī gladio āncipiti. Specialit̄ tñ nulla docet historia Mariā gladiū ai aduersione p̄mpra: nec obitus eius vsq̄ legit: q̄uis repiat sepulcr. Hec ille Alb. aut sup̄ Dissus ē: p̄bat q̄ ex amore sit mortuaria q̄ p̄templando z ardēdo tātū illa brā aiā ferebat in deū p̄ amore q̄ limites corpis p̄cutit exiuit. Vñ dicit q̄tra q̄to exponit Ber. d. gladio amoris dei: q̄ inq̄: Aiāz marie nō tñ p̄fere s̄ p̄transiuit vt veniret vsq̄ ad nos q̄ p̄ eā in diuinū amorē p̄surgam⁹: z sic de plenitudine ei⁹ oēs accipem⁹. sequit⁹: (vt reuelent ex multis cordibz cogitatioes) Est autē scđe

Tractatus. II.

dū fm Grego: q ly vr: aliqñ stat causalit̄
vr si cā: ch̄s est mortu⁹ vr nos redimey
ret. Nā ly vr: dicit causaz finalē ppter quā
ch̄s mouebat. Aliqñ aut stat pcomitay
tūe vel psecutiue: vr si dicā: q iudei occi
derūt ch̄m vr p romanos dispderēt. Hic
aut stat psecutiue fm Grego: fm p̄mā ex
positione: qz ex ch̄i passiōe euenit vr ma
nifestarent odia iudeoz in cōm: q eū nō
solū affixerūt cruci: s̄ etiā sic affixum deri
debāt r blasphemabāt. Vel reuelate s̄
dubitatiōes discipuloy q fidē pdiderunt:
iuxta tertiā expositionē: qz gladius dubi
tatiōis nō p̄trāsiuit anias eoz: sed se in il
lis firmavit. Vel stat ly vr: finalit̄: iuxta
scdā expositionē. Ad hoc em̄ fit verbū
ad aniam vr reuelent cogitatiōes .i. p̄fite
ant̄ hoies sua peccata.

Horatiter scienduz est q q̄libet debet
sēmp aspiciere ad ch̄m p̄ rēplationē: ita
q nō deficiat ocul⁹ de capite tuo. i. d̄ h̄o
Uñ Eccl. ij. Sapientis oculi in capite ei⁹
z hoc ideo: qz positus est nobis in signuz:
in p̄sep̄io qdē in signū paup̄tatis z humili
tatis: in cruce in signū patiēt̄ie z obediē
t̄ie: in sepulcro in signū q̄eris z p̄templati
onis: in inferno in signū charitatis: in celo
in signum victorie Apoc. ij. Qui vicerit
dabo ei sedere z sedebit mecum in throno
meo: sicut ego vici z sedi cum patre meo.
Huic signo contradicunt mali homines:
nō p̄ verba sed facta: qz signo humilitat̄
z contradicunt supbi: z sic de alijs.

Quantū ad scdā sciendū q Anna vr
dua p̄firmavit q̄ Symeon sener de ch̄o
p̄dicauerat. Amb. Prophetauit Syme
on: p̄phetauerat copulata r iugio. P̄haue
rat p̄go: debuit etiā vidua p̄phetare: neq̄
p̄fessio deesset aut sexus. Hec ille. Jo d̄
(z erat Anna p̄phetissa filia Phaniel)

Notādū p̄o q ly fm iura humana: mu
lier plerūqz non recipiat in testimoniū: tñ
fm glo. in p̄conio ch̄i p̄ quē vita reddita
est: ipsa viro. i. Symeon r iungit: qz vita
mūdi p̄ viz z m̄liere p̄ dita erat. Vel dicē
dū est q ly testimoniū mulieris sit imp̄fe
ctū rōne secus: q est fragilis: secus tñ rōe
sc̄ritatis. (d̄ tribu Aser) fm Theo. euāge
lista seriose describit istā Annā p̄ p̄em et
tribū p̄pter certitudinē historie. Vel fm

Grego. nise. vr distinguat eā ab alijs: que
forte tūc r̄pis eodē noie v̄ocabāt. De hac
Anna sic dic̄ Amb. Anna p̄o z stipēd̄ijs
viduitat̄ z moribz talis induc̄it: vr digna
fuisse credat̄: q̄ redemptionē oim nūciaret
Hec ille. Uñ euāgelista cōmēdat eā. P̄t̄
mo ab etate dicēs: (hec p̄cesserat in diebz
multis) Scdō a p̄ginitate fuata an̄ ma
trimoniū dicēs: (z vixerat cū viro suo an̄is
vij. a p̄ginitate sua) Tertis a viduitate p̄
uata post mortē r iugis di. z hec vidua
erat vr̄qz ad anōs octoginta quatuor) Quar
to ab assiduitate visitadi rēplū d̄m dicēs
(que nō discedebat de rēplo) fm modū .i.
loq̄ndi: q̄ assidue p̄uertantē in aliq̄ loco di
cimus ab illo nō discedere. Quinto ab as
siduitate ieiunij z orōnis dicēs (ieiunij z
obsecratiōibz seruiens nocte ac die) Iuste
q̄ vr ait Dige. sc̄tā mulier sp̄m p̄phetan
di meruit accipere: qz lōga castitate: longis
ieiunij ad hoc culmē ascenderat. Hec ille
Sequit̄ (Et hec ipsa hora) qua Symeon
ista dicebat (supueniēs confitebat̄ d̄no)

Est aut̄ sciendū sicut dicit s. Tho. ij. q. q.
ij. ar. j. q. triplex est p̄fessio. Prima. i. que
est actus fidei: vr cuz q̄s cōfitef se credere
in vnū deū. Scdā q̄ est actus lat̄ie. i. gra
tiarū actio z laudatio dei: iad quaz horat̄
P̄s. di. Confitemini d̄no. i. laudate deuz.
Tertis est actus p̄nit̄ie: qua q̄s p̄fitef p̄ctā
sua. Hic aut̄ loquit̄ euāgelista de scdā cō
fessione fm Greg. nise. Unde sequit̄ (z lo
quebat̄ de illo). i. d̄no Jesu ch̄o que ma
gnificabat̄ z p̄dicabat̄ (omnibz q̄ expecta
bāt redēptionē israel). i. Bessiam regē p̄
que redimerent̄ vere a seruitute sp̄ali .i.
peccati: z diabolici: vel a seruitute sp̄ali fm
opinionē aliquoz iudeoz q̄ existimabant
ch̄m venturū: tāqz regē carnalē. Dicit aut̄
Gre. nise. q̄ iō euāgelij nō exp̄mit qd̄ An
na d̄ ch̄o dixerit: qz forte dixit aliqd̄ mo
dicū z nō clare. Vel fm alios ad inuēdū
q̄ mulier in ecclia loq̄ nō debet s̄z tacere:
iuxta doctrinā apli. j. Cor. xij. Sicut tñ
paucorū p̄uilegia nō faciūt legē cōem. ita
ec̄ouerſo lex cōis nō tollit qn̄ alicui fiat p̄
ullegiū gr̄a sc̄ritatis. Et q̄ dicit glo. eā iō
iunij z orōnibz accepisse p̄phetiā: sed nō
autoritatem docendi: intelligit̄ inq̄ntu m
mulier fm Borā: non inq̄ntuz sancta. qz

Dñica infra octa. natiuita.

tamen mulier erat: non extendit sermonem suum.

Allegorice s̄m Gregor. n̄se. Symeō q̄ interpretatur s̄m aliq̄s obedientia v̄l audientia meritis: significat legem Moysi c̄m sene morituro moriturā. Sed Anna interpretatur gratia: significat legē nouā: q̄ ē lex gratie quā ch̄s fouet viuente: In medio hor̄ ch̄s fuit. Est aut̄ notandū q̄n̄ q̄ fuisse Annas: q̄ sunt: mat̄ Samuel. j. Reg. j. et vxor Raguelis. Tob. iij. et vxor Tobie senioris Tob. j. et filia Phaniel d̄ qua habet hic. et mater br̄e virginis de q̄ nō habet in canone. Et q̄ Anna interpretatur gr̄a: vt dictū est: et oēs p̄dicte fuerunt sancte et gr̄atose significant q̄n̄q̄ gratias. Prima f̄cat gr̄am or̄adi. Vñ dixit. j. Re. j. Effudi aiam meā in p̄spectu dñi. Secda gr̄am alios edificādū: q̄ Raguel interpretatur pastor dei. Tertia gr̄am flendi p̄cā et incolatum hui⁹ vie: q̄ Tobias interpretatur ductus ad lucū. Quarta gr̄am reuelationis secretor̄: q̄ Phaniel interpretatur facies dei. Quinta gr̄am resurgēdi a p̄ccis: q̄ fuit vxor Joachim: q̄ interpretatur responsio. Qui em̄ resurgit a p̄ccō r̄ndet deo vocanti: et non facit more surdoy. Silt̄ notandū est s̄m scripturā q̄tuor fuisse p̄phet̄s: q̄ sunt Maria soror moysi Exod. xv. et Delbora Judicū. iij. et Oida. iij. Re. xij. et Anna vidua h̄ designata. Prima interpretatur dux: scda Ap̄s: q̄. s̄. in p̄ncipio p̄git et in fine vngit. Tertia discretio mea. Quarta r̄ndens. s̄. reddēdo suū vicūq̄. Prima f̄cat fortitudinē: Secda p̄pantiam. Tertia prudentiā: et Quarta iusticiam.

Anagogice Anna vidua eccliam f̄cat sanctoy: q̄ viduata p̄sentia sui sponsi: ieiunij et obsecrationib⁹ vacat: et in fine dierū vite sue illū cū gaudio vidēre meref̄ in tēplo celestis hierl̄m. Significat etiā singulas sanctoy aias: eadē rōne. Notandū est etiā q̄ p̄sentatiōi dñi i tēplo iterfuerūt q̄n̄q̄ p̄sone: significātes illos q̄ in tēplo vite eterne videbūt ch̄m astantē: v̄l mell⁹ sedentē ad p̄sentia p̄ris in dextera. De fuerunt iesus significans innocēs. et maria. s̄. amara mare: significans penitentes et Ioseph. s̄. accreticens: significans p̄ficiētes et Symeon. s̄. audicens. s̄. miserias p̄ximo

rum: significans p̄fectos in vita actiua. et Anna significans p̄fectos in vita cōtemplatiua.

Doraliter hic instrunt coniugati p̄ Mariā et Ioseph vt simul p̄gant ad templū superne hierusalē portātes ch̄m i cordibus suis p̄ amorē mutuū s̄m deū: vt tādē audiat in eodē tēplo laudes dei. Et virgines in Anna virgine vt se imaculatas viris suis p̄seruēt: vt tandē ch̄m viderē mereant in matrem. Vidue q̄z i Anna vidua vt pudiciā conseruēt p̄ ieiunia et orōnes. Et silt̄ senes in Symeō vt p̄p̄ grant in tēplo et nō in p̄dijis suis. Et similit̄ pueri in puero Iesu vt p̄mittāt se portātes. s̄. gubernari a parentibus. Quantū ad tertiū tangit cōsumatio siue adimpletio diuine legis: cum d̄r̄ (et vt p̄fecerūt oia s̄m legē dñi). s̄. de oblatione faciēda dñi p̄ Marie purgatione (reuerf̄i sunt in galileam civitatē suā nazareth). Est autē sciēdū q̄ br̄s Matthe⁹ h̄ dicit ch̄m angelo monēte fuisse delatū in egyptū: et post modū ex egypto in nazareth. Sed b. Lucas s̄m Bedā q̄ sciebat b̄m Mat. h̄ diffuse narrasse: illō omisit. s̄. fugam ch̄i ad egyptum. Qū autē angelus monuerit Ioseph: q̄dam dicūt q̄ in via cū a p̄ginis purificationē reuertēref. q̄dā s̄o q̄ i nazareth quia cū Herodes nō esset q̄situr⁹ puer statim post purificationē: s̄ post annū v̄l amplius: nō est p̄bibile q̄ angelus eum fugere coegerit cū puero statim acta purificationē. Rursus sciendum est: q̄ galilea aliquid quando est nomen substantiuū significans provinciam. Aliquādo s̄o adiectiuū significans rem provincie. H̄ autē s̄m aliquos stat adiectiue. Aliqui tamen textus habent in galileam in civitatem suā Nazareth: et sic stat substantiue. Et hec est littera greci textus. Sciendū s̄o q̄ sic concipi ita et nutriti voluit in Nazareth: s̄m Borā: vt significaret q̄ sicut sua conceptio fuit florida sine originali: sic et cōuersatio fuit florida sine actuali peccato. Sequitur (Puer autem crescebat. s̄. corpore. Et q̄ p̄t̄ s̄m Athanasiū q̄ caro non erat cōuersa in deitatem (et confortabat) spiritu: s̄m Cirillum in q̄ntum s̄m p̄gressum et at̄ ostendebat sapientiam s̄m eun⁹

dem Cirillum. z Theoph. Possum⁹ aut
hoc exponere de viribus corpis que in eo
erant dietim fortiores (plen⁹ sapientia). s.
diuina: z huana beatifica: z huana infusa
z huana exprimerant. Evidet de hoc q scri
bunt infra: dnica infra octa. epi. (z gra di
erat in illo). s. gra gratū faciens .i. gra lin
gulari p sone: gra capis: z gra vniōis. Et
de ibide. Reliq sensus q̄s ista ps patit fa
aliter patent ex dictis.

**In Circūcissione dñi. Textus
euangelij. Lu. ij.**

Qstq̄ cōsumati sunt
dies octo vt circūcide
ret puer: vocatū ē no
mē ei⁹ iesus: qd̄ voca
tum ē ab angelo priusq̄ in utero
conciperet.

Qstq̄ cōsumati
sūt dies octo vt circūcide
tur puer zc. Lu. ij. Circa cir
cūcissione de q̄ in p̄senti euan
gelio agit tria puncta sunt videnda: q̄ sūt

Epis diffinitio: vulnerē illatio: z nois im
positio. z hec tria tangunt in euangelio.

Quantū ad p̄mū sciendū ē ex doctrina
scti Tho. in. iij. di. j. q. ij. p. totū. q̄ fm suc
cessionē tēporū q̄nto maḡ appropinq̄bat
ad ch̄im: rāto maḡ debebat articlū fidei
explicari. Ideo necessariū fuit vt daret a
deo p̄ceptū de circūcissione fienda p̄ duo
Primo vt p̄ls dei p̄ aliqd̄ corpale signū
distingueret ab alijs. Secdo qz exp̄ssius si
gnificabat ablationē originalis pecc̄tē hē
dā q̄ an fuisset p̄ aliqd̄ signū significata.
Et hoc p̄pter multa. Primo rōne mēbrī i
q̄ fiebat: qz p̄ illud descēdit originale. Se
cundo qz fiebat fm circularē figurā q̄ cir
culatio fuit in originali dum p̄sona infecit
naturam: z natura p̄sonam. Tertio rōne
pene p̄delectationem concupiscentie in q̄
viger fomes. Quis illa pena non fuerit ad
satisfaciendū. Quarto qz sanguis ibi fu
sus significabat ch̄i passioez: q̄ originalis
culpa sublata est. Debit aut dari hoc p̄
ceptū de circūcissione an legē scriptā. s. an

te legem mosaicā. qz lex dari non potuit nē
si p̄ls adunato z distincto: q̄ distinctio p̄
circūcissionem fuit. Debit aut differri vs
qz ad tpa abraē: q̄ primus accepit p̄ceptū
d̄ hac circūcissione. An em̄ fere omes erāt
fid̄es. Nam tunc. s. tpe abraē dicit idola
tria incepisse z abundauit infidelitas: z vi
cium p̄ naturam. Ideo tunc debuit fieri p̄
missio de nascituro ch̄o qui peccata mu
daret z signum fidei atqz castitatis p̄ infi
delitatem z luxuriā poni. Non aut debuit
dari omnib⁹ p̄ls: qz data fuit vt p̄ls ex
q̄ ch̄is erat nascituro specialī sanctitate p̄
omnib⁹ p̄ls fulgeret. Contra: qz daba
tur p̄ originale pecc̄m qd̄ omnib⁹ erat com
mune. Item p̄. qz dabat in signum fidei
abraē: quaz oēs imitari tenebant. Respō
det: Ad p̄mū quidem dicit: q̄ non erat so
lum p̄ originale. fedetiam erat in signum
nascituro ex abraam: Contra originale au
tem remanebant alia p̄ora remedia. Ad
secdū dicit q̄ non omes tenebant imitari
abraā: qz nō erat nor⁹ oib⁹: neqz oib⁹ dat⁹
in exemplū: lz omnes tenerent ad fidē ei⁹
Ysmael autem z esau tenebant ad circū
cissionem solum dum erant de familia pa
rentuz: non aut post separationem ab eis
qz solus populus peculiaris circūcidebat
Nec etiam dandum fuit hoc p̄ceptum
feminis: quia dabatur contra originale
culpam: que est a generante actiue: id est
a patre: non autem dabatur contra pena
litatem corpis: q̄ sunt ab amministrante
materiā. a m̄re Et licz transgressio p̄ma
a femina iceperit: tñ ip̄a non fuit causa pec
cati originalis: qz si vir non peccasset: eti
am peccante femina non p̄traherem⁹ ill
lud. Et etiā distinctio p̄ls est p̄ncipali p̄
vros. Est aut sciendū q̄ circūcissio erat
sac̄m veter⁹ legis z erat etiā sub p̄cepto
Inq̄ntū q̄ erat sac̄m oi tpe poterat fieri
z habebat suū effectū. inq̄ntū p̄o erat p̄e
ptū req̄rebat dies octaua necessario Cau
sa hui⁹ determinati t̄pis est m̄triplex. P̄ma
est teneritudo pueri. Und nō licebat
anticipare octauā diē in aliq̄ casu. sic dicit
Hugo de setō vltro. Quis aliq̄ dicat op̄
positum. Quia id quod aliq̄ asserunt neqz
ex scriptura neqz ex consuetudine iudeozū
habetur. Est obijciatur q̄ p̄ls dei exi